

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

20. SEPTEMBER — 3. OKTOBER 2026.

25. ALM. SØNDAG. 1L.: Es 55,6-9; 2L.: Fil 1,20c-24. 27a.; Ev.: Matt 20,1-16.

For Himmeriget ligner en vingårdsejer, der tidligt om morgenen gik ud for at leje arbejdere til sin vingård. Da han var blevet enig med dem om en dagløn på en denar, sendte han dem hen i sin vingård. Ved den tredje time gik han ud og så nogle andre stå ledige på torvet, og han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård, så skal jeg betale, hvad I har ret til. De gik derhen. Igen ved den sjette og den niende time gik han ud og gjorde det samme. Ved den ellefte time gik han derhen og fandt endnu nogle stående dér, og han spurgte dem: Hvorfor har I stået ledige her hele dagen? De svarede ham: Fordi ingen har lejet os. Han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård. Da det blev aften, sagde vingårdens ejer til sin forvalter: Kald arbejderne sammen og betal dem deres løn, men sådan, at du begynder med de sidste og ender med de første. Og de, der var blevet lejet i den ellefte time, kom og fik hver en denar. Da de første kom, troede de, at de ville få mere; men også de fik hver en denar. Da de fik den, gav de ondt af sig over for vingårdsejeren og sagde: De sidste dér har kun arbejdet én time, og du har stillet dem lige med os, der har båret dagens byrde og hede. Men han sagde til en af dem: Min ven, jeg gør dig ikke uret. Blev du ikke enig med mig om en denar? Tag det, der er dit, og gå! Jeg vil give den sidste her det samme som dig. Eller har jeg ikke lov til at gøre, hvad jeg vil, med det, der er mit? Eller er dit øje ondt, fordi jeg er god? Sådan skal de sidste blive de første, og de første de sidste.»

Mennesker stiller konstant sig selv et spørgsmål om meningen med livet, meningen med arbejde, ofre, lidelse, død, verden omkring os og lignende spørgsmål. Oven i alt dette kommer det andet, meget vigtige spørgsmål om tro: hvorfor og på hvem tror vi, hvad er vores tro, og hvad er formålet med troen?

Det er bestemt vigtigt, nok for ethvert menneske, at være i stand til at tro på sig selv, sine egne evner og meningen med det, man gør, og det, man vier sig til i livet. Den værste situation er, når en person på et bestemt tidspunkt i sit liv kommer til den konklusion, at man er overflødig. Især når vi når den alder, vi kalder alderdom, bemærker vi, at de fleste venner og bekendte, såvel som familiemedlemmer, allerede er gået bort, og de få tilbageværende mennesker, der er tæt på os, er også på et punkt i deres jordiske rejse, hvor de ofte ikke længere er i stand til at udfylde vores tomhed med deres tilstedeværelse, som de engang kunne gøre.

Troen på sig selv er altid fundamentet for at opbygge vores jordiske liv i henhold til vores egne ideer og drømme, de mest hemmelige forventninger, vi sætter til os selv. Det er værre, når en person ikke er i stand til at se hverdagens barske virkelighed i øjnene og oplever gentagne skuffelser. En svækket selvtillid kan manifestere sig i forsøg på at undslippe virkeligheden og træde ind i den illusoriske verden af forskellige former for erstatning af sandhed med løgne og blive afhængig af andre, farlige opskrifter på livet.

Og hvad med vores tro på Gud? Har vi nogensinde forsøgt at dykke dybere ned i denne tros natur og dens ultimative betydning? Den enkleste og mest fundamentale manifestation af vores tro på Gud er overbevisningen om Hans eksistens. Det vil sige, når jeg tror på Gud, så tror jeg, at Gud eksisterer. Men hvis vi begrænser os til en generel overbevisning om Guds eksistens, må vi konkludere, at en sådan holdning ikke har nogen indflydelse på vores personlige anliggender eller tænkning. Vi tror trods alt på eksistensen af mange forskellige ting i denne verden, selvom dette ikke har nogen indflydelse på, hvordan hver enkelt af os oplever vores daglige liv.

Går vi et skridt videre, mener vi sandsynligvis, at troen på Gud er tæt forbundet med vores spiritualitet, moral, bøn, kirkefællesskab og frem for alt med det ultimative formål med vores liv, som ifølge troen ikke slutter her på jorden, men fortsætter efter døden. Denne overnaturlige dimension af tro finder sit dybeste udtryk i bevidstheden om at vente på belønningen i form af det evige liv, fordi det kristne liv ikke slutter med døden, men går videre til en uendelig vej mod udødelighed.

Troen på Gud kan ofte være forbundet med en følelse af retfærdig belønning. Dette ligner det, vi hørte i dagens evangelium, hvor arbejderne forsøgte at bedømme vingårdens ejer efter deres egne kriterier. Vreden opstår ikke, fordi ejeren er god og betaler efter den fastsatte sats, men fordi personens indsats fra et menneskeligt perspektiv ikke er blevet særlig bemærket. Vi har også nogle gange en tendens til at bedømme Gud efter vores menneskelige standarder og ønsker at blive behandlet bedre end mennesker, som vi vurderer ikke fortjener den samme belønning. I et sådant tilfælde bliver troen til et kompromis – det vil sige, når jeg giver mere, så forventer jeg mere. Men Guds nådes uforanderlighed er en egenskab ved Guds fuldkommenhed, som altid er den samme, og for alle.

At tro på Gud betyder ikke at indgå i forhandlinger og forvente belønning for alt det gode, jeg gør. Dette skaber ikke tro på Gud, men et egoistisk ønske om belønning, som man kun vil opnå for sig selv. Troen er frem for alt bygget på kærlighed, den grænseløse kærlighed

til Gud og næsten, hvor ønsket om lykke ikke er begrænset til belønning, men at man gerne vil dele det bedste, man har, med Gud og ethvert menneske.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /
www.digteren.dk

LITURGISK KALENDER

21. MANDAG. SANKT MATTÆUS, apostel og evangelist.

Ef 4,1-7.11-13.; Matt 9,9-13. **Ø Deres røst når ud over hele jorden.**

22. TIRSDAG i 25.alm.uge. Ordsp 21,1-6.10-13.; Luk 8,19-21.

Ø Før mig ad den sti, du befaler.

23. ONSDAG. Skt Pius de Pietrelcina, præst, (Padre Pio)

Ordsp 30,5-9.; Luk 9,1-6. **Ø Dine ord er en lygte for min fod.**

24. TORSDAG. Præd 1,2-11.; Luk 9,7-9.

Ø Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt.

25. FREDAG. Præd 3,1-11.; Luk 9,18-22.

Ø Lovet være Herren, min klippe.

26. LØRDAG. sal. Kaspar Stanggassinger, redemptorist, ordenspræst.

Fil 4,4-9.; Mark 10,13-16. **Ø Herre, bevar min sjæl i din fred!**

eller Præd 11,9—12,8.; Luk 9,43b-45.

Ø Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt.

27. 26. ALM. SØNDAG. 1.L.: Ezek 18,25-28; **2.L.:** Fil 2,1-11.

eller 2,1-5.; **Ev.:** Matt 21,28-32.

Ø Herre, husk din barmhjertighed og trofasthed.

Livets dag.

28. MANDAG i 26.alm.uge. Job 1,6-22.; Luk 9,46-50.

Ø Vend dit øre mod mig, hør mine ord.

29. TIRSDAG. DE HELLIGE ÆRKEENGLE, MICHAEL, GABRIEL

OG RAFAEL Dan 7,9-10.13-14 eller Åb 12,7-12a; Joh 1,47-51

Ø I guders påhør lovsynger jeg dig, Herre.

30. ONSDAG. Skt Hieronymus, præst og kirkelærer Job 9,1-12.14-16.;

Luk 9,57-62. **Ø Herre, lad min bøn nå dig.**

PAVENS INTENTION

Oktober

For pastoral omsorg for mental sundhed.

Lad os bede for, at pastoral omsorg for mental sundhed integreres i hele Kirken og bidrager til at overvinde stigmatiseringen og diskriminationen af mennesker med psykiske lidelser.

1. TORSDAG. Skt Therese af Jesusbarnet (af Lisieux), jomfru og kirkelærer Job 19,21-27ab.; Luk 10,1-12.

Ø Jeg skal se Herrens godhed i de levendes land.

2. FREDAG. De hellige værneengle. Job 38,1.12-21; 40,3-5.;

Luk 10,13-16. **✠ Led mig, Herre, ad evigheds vej!**

Eller 2 Mos 23,20-23.; Matt 18,1-5.10 **✠ Han vil give sine engle befaling om at beskytte dig på alle dine veje.** Jesu Hjerter fredag.

3. LØRDAG. Job 42,1-3.5-6.12-17.; Luk 10,17-24.

✠ Lad dit ansigt lyse over din tjener.

Bededag for præste- og ordenskald

I anledning af 800-årsdagen for Frans af Assisis død, som falder i år, skrev Leo XIV i januar et brev til generaloverordnerne i de franciskanske religiøse menigheder.

Paven minder om, at Frans kaldte døden sin søster. Han døde i fred i sindet, en mand, der dybt havde præget sine samtidiges hjerter med Kristi frelsende ord.

Frans vidste, at fred er en gave fra Gud. Leo XIV minder om den fredshilsen, som Frans anbefalede sine disciple: "Må Herren give jer fred." "Med disse væsentlige ord formidler han til sine brødre og alle troende den indre undren, som evangeliet har bragt til deres liv: fred er summen af alle Guds velsignelser, en gave, der kommer fra det høje. Det ville være en illusion at tro, at den kan opbygges af menneskelig styrke. Alligevel er det en aktiv gave, der skal accepteres og leves hver dag." Paven bemærker, at den hilsen, som Frans anbefaler, er identisk med den, den opstandne Herre rettede til sine disciple, der var skræmte og indespærrede i cenaklet: "Fred være med jer." "Dette er ikke en høflig formel, men en forsikring om Kristi sejr over døden," skriver Leo XIV. Ligesom englenes stemme julenat: "Ære være Gud i det højeste, og fred på jorden for mennesker, som han har behag i" - således er den fred, som den serafiske Fader forkyndte, den samme fred, som Kristus selv forkyndte mellem himmel og jord.

Leo XIV tilføjer også, at den franciskanske vision om fred ikke kun vedrører forholdet til Gud og andre, men omfatter hele skabelsen. "Må denne helgens eksempel og åndelige arv, stærk i troen, urokkelig i håbet og brændende i aktiv kærlighed til næsten, vække bevidstheden i alle om vigtigheden af at stole på Herren, at vie os til et liv trofast mod evangeliet, at acceptere og oplyse alle omstændigheder og alt, hvad vi gør i vores liv, med tro og bøn," skriver paven afslutningsvis.

Den Hellige Fader inkluderer også en bøn til Sankt Frans i sit brev: "Du, som genkendte sand fred i den korsfæstede af Sankt Damiano, lær os at søge i ham kilden til al forsoning."

www.vaticannews

I København finder den højtidelige fejring af 800-året for Sankt Frans' død sted søndag den 4. oktober i Jesu Hjerter Kirke. Detaljer kan findes på plakaten i kirkens våbenhus.